Cristian M. Teodorescu
Big Bing, Larissa

Din zorii feminității, din vremuri amemoriale, femeile şi-au pus întrebarea pe care mi-a pus-o alaltăieri fetița mea în vârstă de douăzeci de ani: "Mamă, ce sunt banii? De unde ne vin ei?" Şi stiu, cele mai multe mame dau acestor întrebări instinctiv răspunsul că "pe bani i-a făcut Domina, ca să ne îndestuleze pe noi, fiicele Ei", însă eu mă consider o femeie ambițioasă şi n-aş vrea ca fetița mea să cadă atât de timpuriu în obscurantism. A trebuit să-mi imaginez pentru ea un răspuns documentat, contabil şi totuşi pe puterea ei de înțelegere – şi iată, astfel a pornit ideea lucrării de față.

Fetița mea abia dacă ştie să citească sau să tasteze, însă are deja noțiunea a ceea ce este un cont, ştie şi că sunt de mai multe feluri şi că în conturile acestea, ca în niste vârtejuri, se adună sau se evaporă banii, constituenta fundamentală a Monetariei. Ştie sau intuieşte cum conturile se pot transforma din unele în altele, cum ponderea lor este variabilă, cum se contopesc sau se resping. M-a urmărit adesea la calculatoare cum supravegheam încordată frământarea câte unui cont nebulos din care nu ştiam ce sume vor erupe, sau evoluțiile bursiere ale unor fonduri (care, de fapt, sunt tot sisteme de conturi), dictate de voința nu-se-ştie-cui. Stiu şi că foarte multe femei care se ocupă cu aceste observații şi monitorizări sunt departe de a intui ceea ce se petrece şi că, neavând pregătirea contabilă necesară, nu fac decât să îngâne "Mama noastră" atunci când conturile lor se evaporă sau când acțiunile lor scad periculos de mult.

Contabilitatea primară ne învață că "banul este structura ultimă, imuabilă a Finanței", ne învață şi de cuantificarea sumelor de bani, învățăm şi legile fundamentale ale Contabilității, interacțiunile fundamentale între conturi şi bani, între bani şi bani, şi între conturi şi conturi. Atunci aflăm şi legitățile pe baza cărora este structurată întreaga Finanță şi pe baza cărora – în principiu – putem prevedea orice, de la evoluția simplă a unei tranzacții bugetare de tipul înainte-înapoi-şi-tot-pe-loc, până la structuri complicate cum ar fi marile edificii contabile ale contemporaneității: Cele Douăsprezece Megalotrusturi, Casa de Asigurări, Riscuri şi Prognoze de Stat, Ministerul Finanțelor Publice şi Nepublice. Aşa că am pornit să-i explic fetiței mele care sunt legile fundamentale ale Contabilității. Şi i-am explicat că Mama noastră, sau Domina, nu stă să urmărească fiecare cont sau tranzacție bursieră, aşa cum facem noi, deoarece ar fi o ocupație prea plictisitoare

pentru Marea Doamnă a Monetariei; S-a mulțumit aşadar cu stabilirea unor legi imuabile ale Finanței şi de acum poate dormi liniştită, pentru că lucrurile curg de la sine aşa cum a fost dat.

În primul rând, i-am vorbit fetiței mele, pe care o cheamă Larissa, de principiul decelerării spontane şi al acțiunii întreținute, care spune aşa: orice tranzacție îşi va încetini în mod natural viteza de desfăşurare, iar conturile se vor imobiliza în afara acțiunii unei Energii care să le întrețină. Era evident că Larissa mă va întreba ce este aceea Energie, aşa că i-am răspuns următoarele. Este vorba despre toate eforturile pe care le depun femeile pentru a urmări şi contabiliza aceste tranzacții: calculatoarea emite semnale când o tranzacție este urmărită, imprimanta dă semnale atunci când date despre o tranzacție sunt listate, ştampila dă semnale atunci când este folosită pe anumite documente, iar stiloul Directoarei Economice de asemenea, recunoaşte documentul pe care tocmai este pus să-l semneze şi transmite în Eternul Contabil date despre această acțiune. Biblioraftul contabilizează hârtiile care se află clasate în el, la fel cum bărbatul de serviciu îşi inventariază măturile şi periile pentru WC. Biblioraftul semnalează ce hârtii, situații şi conturi analitice sunt consultate mai des, după cum şi calculatoarea face la fel. Datele se transmit spre Oficinele de Tranzacții şi astfel conturile care sunt analizate cel mai adesea devin şi cele mai dinamice; ele interacționează cel mai mult cu praful de Finanță omniprezent sau cu alte conturi apropiate.

De aici, Larissei ar fi trebuit să-i fie uşor să înțeleagă agitația tuturor femeilor pe care le-a văzut în jurul ei: mama, bunica, străbunica, cele patru mătuşi şi nouă vecine de palier care sunt fie în fața calculatoarelor, fie listează, semnează, ştampilează, clasează sau răsfoiesc documentele contabile în bibliorafturile mai supuse decât gunoierii sau tații şi bunicii de la Azile. Însă Larissa nu a dat semne de o înțelegere prea cuprinzătoare, mulțumindu-se să murmure ceva care semăna cu rugăciunea "Îngeraşa mea", iar apoi să caşte.

I-am explicat Larissei în continuare Legea Atracției Monetare, cum banii au proprietatea să se atragă reciproc, în orice circumstanțe, şi să se aglomereze în conturi, bugete, devize şi rezultate financiare. Banii nu există în absența acestei Atracții, care este o proprietate fundamentală a Finanței. Din vremuri amemoriale ne-a fost lăsată zicala "ban la ban trage" şi de aici rezultă întreaga esență a ocupației primordiale a speciei femeieşti pentru a acumula cât mai mulți bani. Acumulările acestea, odată trecut un anumit prag, se autoîntrețin cu singura condiție ca cineva să depună suficientă

Energie pentru a chestiona, transcrie şi analiza conturile, tranzacţiile, situaţiile, borderourile, notele contabile, bugetele, devizele, rezultatele financiare, sinopsisurile, auditurile, procesele verbale şi aşa mai departe – care sunt tot atâtea forme din infinitatea de moduri de manifestare a Finanţei. Şi am avut senzaţia că Larissa a înţeles.

Am considerat că este suficient pentru prima zi, deşi Larissa a căscat din nou şi a murmurat: "şi totuşi cine a făcut banii, mamă?"

Multe din cititoarele acestui studiu îmi vor reproşa că Larissa este încă mult prea tânără ca să înţeleagă toate aceste lucruri care necesită o pregătire contabilă solidă şi că ar fi fost mai uşor să-i explic că aşa a vrut Domina şi s-o duc cât mai des la Templu să se roage. Mai ales că în zilele noastre normele morale riscă să se prabuşească şi multe femei nu mai ţin cont de Cele Trei Porunci, pe care le transcriu în varianta din Sfânta Scriptologie – Norme Metodologice pentru Aspirantele Contabile:

1. Să nu te îndoiesti de atotputerea Dominei şi să te temi de căderea Ştampilei Ei;

2. Să nu minţi în scopul de a o falimenta pe sora ta ca să-i furi banii sau bărbaţii-slujitori;

3. Să nu laşi nici o neregulă financiară nesemnalată.

Este opţiunea fiecăreia şi sunt absolut de acord că Religia ne impulsionează să fim active, să ne desfăşurăm activitatea cu bunul simt şi tenacitatea caracteristice numai speciei noastre; pe de altă parte, un popor întreg de femei habotnice, fără pregătire contabilă serioasă, va evolua rapid spre anarhie; acţiunile acestui popor asupra Finanţei ar deveni haotice şi necoordonate, iar conturile acestui popor s-ar evapora rapid în favoarea conturilor altor neamuri care pun mai mult preţ pe Contabilitate şi pe aplicaţiile ei în viaţa de zi cu zi.

A doua zi, dupa ce Larissa a venit de la grădiniţă, am reluat pregătirea şi i-am vorbit despre interacţia Finanţei în mişcare: cum orice cantitate de bani în evoluţie dinamică, liberi sau condensaţi în conturi, lasă în urmă unde de câmp financiar care antrenează în mişcări turbionare alte conturi din vecinătate. Larissa nu a înţeles chiar nimic de data aceasta, aşa că i-am spus: hai să facem un experiment şi am activat Calculatoarea care visa conturi rotunde şi flori parfumate. Am selecţionat un cont ordinar de tranzacţii sub-bursiere PCQuART şi am început să injectez în el cantităţi mici de bani, având grijă să-i imprim o viteză constantă de deplasare printre celelalte conturi. Am selecţionat câteva din conturile cele mai apropiate şi le-am monitorizat. "FNRRCDCU, CASSNS, ŞOMBOLMOR, KUKUBU" – ce sunt

toate acestea mamă? a întrebat ea; iar eu i-am raspuns: când vei creste şi vei învăța Contabilitate şi Cod Fiscal cum se cuvine, vei şti. Acestea sunt denumirile pe care li le-au dat femeile, denumiri care se bazează pe nişte prescurtări la nişte indici controversiali din cele mai vechi timpuri. Şi Larissa a văzut că în urma deplasării lui PCQuART, FNRRCDCU a început o frenetică mişcare circulară în care sumele păreau şi ele să se învârtă în interiorul contului ca doi ochi de panteră din pluş implantați unei căprioare din lemn; CASSNS a fluctuat brusc, în sus, dupa care a revenit foarte în jos şi a început să tremure uşurel acolo; ŞOMBOLMOR a oscilat leneş şi apoi a apucat-o agale pe urma lui PCQuART, iar KUKUBU a început să oscileze rapid, încropind nişte figuri complicate şi foarte estetice, însoțite de un ciripit mecanic.

FNRRCDCU şi ŞOMBOLMOR s-au liniştit primele, când PCQuART se afla la cam treizeci de situații, patru devize şi două note contabile distanță (mărturisesc că n-aveam nici cea mai mică idee cine generase situațiile sau notele contabile; cu devizele aveam o bănuială, nu putea fi decât Donna Klempen cea nebună de la mansardă, pentru că numai asta ştie să le facă şi imediat ce vede mişcându-se un cont în preajma ei, se şi apucă să-i întocmească devize – dar asta este altă poveste). CASSNS s-a oprit din tremurat când PCQuART deja nu se mai vedea, mascat de un mare aflux de note contabile care părea că pică din senin, plus că mai apăruse şi o megatranzacție GHEMENE între două fonduri care negociau absorbirea lui PCQuART. Unde mai pui că mi s-a părut că am văzut şi două CZN-uri. Sper că Larissa nu le-a observat.

“Iar KUKUBU nu se va mai opri, probabil, niciodată”, i-am spus Larissei.

“Era drăgut PCQuART, îmi plăcea de el” s-a smiorcăit Larissa. “Ce o să pățească, mamă? O să moară?”

“El, da. Dar banii din el nu vor dispărea niciodată. Banii se vor transfera altui cont.”

“Adica tu l-ai omorât, mamă? Doar ca să-mi arăți mie ceva?” Larissa plângea de-a binelea.

“Nu fi tristă, iubita mea. Lui PCQuART o să-i fie mai bine acolo, chiar dacă ție ți se pare că GHEMENE l-a înghițit.

“Poate că şi noi murim tot aşa”, a spus Larissa.

“Adică?”

“Cineva vrea să-şi învețe fetița un anumit lucru şi alege pe una din noi s-o trimită la moarte, doar ca să-i arate fetiței ceva.”

Hmmm. Şi tot n-am îndemnat-o să se roage Dominei. Poate că descoperise ceva, Larissa mea. Atunci m-am gândit că tot studiul aceasta are rost să fie împărtăşit şi altor femei.

“E timpul să înveți ce se întâmplă cu conturile, Larissa”, i-am abătut atenția. Şi i-am explicat cum conturile se nasc, trăiesc şi dispar, aşa cum se întâmplă cu toate pe lumea asta. Cum cele mai multe conturi dispar de moarte naturală, prin fuziune, absorbire, concatenare sau evaporare. Dar cum şi unele conturi sfârşesc în modul cel mai sinistru, blocate, imobile, incapabile să mai recepționeze vreo cuantă de Finanță, dar şi să expieze banii care se mai află în ele, într-o stare de moarte-vii sinonimă cu tristețea absolută. Aşa că fii mulțumită că PCQuART al tău a avut un sfârşit rapid şi poate chiar plăcut, i-am spus şi am avut impresia că s-a consolat. După care am decis că era destul pentru seara aceea şi am trimis-o să se joace de-a Barbie Contabila. În scurtul răstimp rămas până la culcare, am schițat acest studiu şi m-am decis să-l public în Minutul Financiar.

(va urma)

A trecut cam o săptămână de la ultima lecție despre Structura Finanței pe care i-am dat-o Larissei şi am considerat că nu este cazul să reiau instruirea fetiței mele. În primul rând, ultima experiență fusese aproape traumatizantă pentru ea; poate că era prea devreme să afle că şi conturile pot muri. În al doilea rând, am şi fost extrem de ocupată: am avut cinci rapoarte de audit de făcut – dintre care trei mi-au fost comandate, iar pentru două a trebuit să mă autosesizez. Aceasta pe lângă cele câteva zeci de note contabile ad-hoc pe care trebuia să le fac în fiecare zi. Două din rapoartele de audit se terminau cu bifarea căsuței “inițiere procedură faliment” şi simțeam că dacă ar fi trebuit să-i explic Larissei că nu numai nişte conturi erau omorâte acolo, ci că probabil şi că vreo câteva directoare economice deveneau şomere cu această ocazie, ar fi fost mult prea mult pentru ea. Ştie că şomajul este dezonorarea definitivă a oricărei femei de contabilitate. Iar în al treilea rând, intuiam că-i zgândărisem curiozitatea şi că era vremea să aştept să-mi solicite ea, din proprie inițiativă, reluarea lecțiilor.

Asa că am aşteptat după amiaza când a venit de la grădiniță şi s-a proțăpit lânga mine, la calculatoare, spunându-mi direct: “Ştii, mamă, Cecilia spune că pe bani i-a făcut Domina.”

“Este foarte simplu să crezi asta, fata mea”, i-am răspuns. “Dar daca ai răbdare să mă asculți, chiar daca nu înțelegi tot ce-ți spun, s-ar putea să ai şi tu ceva mai interesant să-i spui Ceciliei.”

Oare chiar nu le supraveghează deloc la grădiniță, nu este nimeni atentă la ce vorbesc copilele între ele?

“Tu ştii ce sunt banii, fetița mea?” Şi mi-am dat seama că nu ştia. Banii sunt tot ceea ce ne înconjoară, Monetaria este de fapt concepută din bani, din fragmente de Finanță care se află peste tot. Şi cine a făcut banii, mamă?

Banii au apărut dintr-o dată, din neant. La început n-a fost nimic. La un moment dat, a avut loc o mare explozie şi Monetaria s-a creat, cu Finanța şi toți banii din ea. Atunci, la început, Finanța era atât de agitată încât nici măcar nu apucaseră să fie create conturile. Chiar dacă începuse să acționeze Legea Atracției Monetare, această forță se confrunta cu celelalte forțe fundamentale ale Finanței: Forța Decizională, Forța Turbionară despre care ți-am povestit înainte, Forța Birocratică şi Forța de Risc Managerial. Daca Forțele de Atracție Monetară şi Birocratică aveau tendința de a calma marea de bani în agitație în acele momente primordiale, Forța Turbionară şi Forța de Risc Managerial aveau tendința de a agita banii şi de a-i împiedica să se organizeze în conturi. Au trebuit sa treacă câteva miliarde de secunde pentru ca Finanța să se calmeze suficient şi atunci au apărut primele conturi şi primele tranzacții implicând aceste conturi. După încă vreo câteva miliarde de secunde, conturile s-au organizat în situatii financiare, care au generat consorțiile actuale şi constelațiile de societăți comerciale şi de instituții de stat cu care suntem obişnuiți. Aceasta este pe scurt, deoarece procesul a fost mult mai complicat; în acele etape timpurii ale Monetariei; multe concerne, abia organizate, au explodat în supermove (pe vremea aceea toate directoarele economice, de la o anumită cifră de afaceri în sus, se îmbrăcau în mov) sau şi-au evaporat aproape toți banii, transformându-se în pitice albastre, după înfățişarea şi îmbrăcămintea noilor lor directoare economice.

Nu i-am explicat chiar cu cuvintele de mai sus, ci am încercat să mă fac înțeleasă de fata mea. Încântată, am văzut cum Larissa apucă creioanele colorate şi desenează o superdirectoare îmbrăcată în mov cu nişte picioare lungi şi cam asimetrice, precum şi o directoare pitică, de fapt un dreptunghi albastru cu două picioare ca nişte butuci şi cu un cap bolovănos acoperit de o claie de păr roşcat. Uneori, imaginile copiilor sunt foarte intuitive. Mi-am propus să scanez acest desen şi să-l folosesc ca ilustrație la următorul episod din studiul meu.

Şi atunci am luat şi eu creioanele ei şi i-am desenat pe altă foaie Monetaria la momentul Marii Explozii, un izvor nesecat de bani galbeni, pe

urmă cum banii aceştia rătăceau în vârtejuri şi traiectorii haotice date de interacția de Risc Managerial, pe urmă cum banii au început să graviteze în jurul câte unui punct din Metaspațiu, creând conturile (pe care le-am făcut roşii şi verzi, înconjurate de o aureolă galbenă), pe urmă cum conturile se organizau pe nişte grile, tabele, situații, dând nastere Monetariei aşa cum o cunoaştem astăzi.

"Dacă spui că banii sunt tot ce ne înconjoară, noi ce suntem – tot bani?"

"Aşa este. Şi noi suntem făcute tot din bani."

Şi i-am explicat. Tu ce-ai mâncat astăzi la grădiniță? Sparanghel cu peşte pane şi banane cu ciocolată. Şi mâncarea aceasta de unde vine?

"De la… De la un magazin", a spus ea.

"Şi cu ce a fost cumpărată?"

Înțelesese. "Cu bani."

"Deci tu ai mâncat nişte bani. De când te-ai născut ai tot mâncat bani, de ai crescut aşa mare şi frumoasă. Te-ai îmbrăcat cu bani şi nu ți-a fost frig. Cu bani plătim şi dreptul de a locui aici, altfel, afară, fie am muri de frig, fie ne-ar sfâşia câinii."

Nota 1. Sperietura cu câinii este ceva obişnuit la noi în cartier. Ştiu că unele dintre cititoare ar reacționa vehement considerând că nedreptățesc bietele animale care sunt cei mai buni prieteni ai oricărei contabile şi că, dacă în ziua de astăzi unele femei nu prea mai țin cont de cele Trei Porunci, câinii nu le încalcă niciodată. Iar alte cititoare ar considera că-mi traumatizez fata cu aceste viziuni de coşmar. Însă vă asigur că, încă de mică, Larissa râdea la această amenințare cu "o sa ne mănânce câinii"; amenințare care a fost pronunțată prima dată în glumă de stră-străbunica.

Nota 2. În alte cartiere, există cu totul alte amenințări în tradiția populară. De exemplu, în cartierul Berceni, lângă Spitalul 9 şi Azilul de Bărbați, fetițele sunt amenințate că vor fi muşcate de bărbații pe care uneori îi mai şi văd, prin plimbări la şosea, cum stau aninați de gardul spitalului sau Azilului privind în gol spre trecătoarele de pe stradă.

Şi, de fapt, toata lumea ştie că atât bărbații, cât şi câinii din cartiere, sunt absolut inofensivi pentru fetițe sau femei.

Revenim la universalitatea banilor. Va trebui să-i explic Larissei peste vreo zece ani că şi apariția ei pe lume a fost mijlocită tot de o sumă de bani, care mi-a dat dreptul să mă împreunez cu un bărbat destul de arătos şi aproximativ viril. Nu era model Berceni, ci l-am comandat special din Italia.

Însă nu evocarea acestor momente este rostul studiului de față, există reviste specializate pentru asemenea mărturii.

“Mamă, Cecilia mi-a spus că Domina a făcut banii pentru ca noi să fim sătule şi frumoase.” Apoi, fără nicio legătură: “Mamă, dar ce sunt CZN-urile?”

“Conturi Zburătoare Neidentificate”, i-am răspuns cu frica în sân. “Nu există.”

“Mie mi s-a părut că pe PCQuART l-au răpit nişte CZN-uri.”

Am trimis-o la joacă.

Iar acum scriu în completarea studiului meu de popularizare câte ceva care cu siguranță depăşeşte puterea actuală de înțelegere a Larissei. Nu ştiu câte dintre cititoarele noastre au noțiuni mai avansate de Contabilitate Relativă şi Absolută. Pe scurt, una din concluziile acestei monumentale teorii este echivalența între Energia pe care am definit-o mai devreme şi suma urmărită. Energia necesară pentru a urmări şi impulsiona un anumit cont este direct proporțională cu valoarea lui financiară. Pe de altă parte, însăşi valoarea financiară a unui cont depinde de sistemul de referință. Un cont oarecare observat din sistemul de referință al unei instituții în deplasare (în ascensiune sau regresie financiară) se va modifica față de valoarea lui în sistemul de referință al instituției căreia îi aparține momentan. Cazul-şcoală, care a generat Contabilitatea Relativă şi Absolută, este observația contului de pierderi al unui operator economic: din sistemul de referință al băncii (instituție aflată, de regulă, în expansiune economică), acest cont are o valoare mai mică; iar din sistemul de referință al administrației financiare (aflată prin definiție în etern declin), contul are o valoare sensibil mai mare. Invers, contul de profituri este perceput ca având o valoare mult mai mică din sistemul de referință al fiscului şi cu o valoare mult mai mare din sistemul de referință al băncii.

Mergând mai departe, Contabilitatea Generalizată afirmă că sumele de bani (organizate sau nu în conturi) deformează însăşi structura Finanței din vecinătate şi că aceasta generează Forța Atracției Monetare. În aceste condiții, Monetaria însăşi poate fi percepută ca o plasă elastică pe care se deplasează conturi sau bani dispersați, şi care este curbată de aceştia.

Şi încă un lucru pe care poate că ar trebui să-l explic cumva pe înțelesul Larissei, pentru că ştiu că mă va întreba în curând dacă toți banii din Monetaria sunt în sumă constantă sau dacă pe măsură ce trece timpul apar din ce în ce mai mulți bani. În realitate, nimeni n-a putut găsi un răspuns la această întrebare, pentru că marginile Monetariei nu pot fi

întrevăzute nici cu cele mai performante mozille pe calculatoare. Însă acum se ştie cu certitudine că în Contabilitatea Cuantică s-a demonstrat posibilitatea apariției spontane de conturi de profit şi de pierdere, cu valori egale şi opuse ca semn, care se creează şi se anihilează reciproc în intervale prea scurte ca să poată fi observate. Aceste Fluctuații ale Vidului Financiar sunt, totuşi, puse în evidență prin alte fenomene: mascarea anumitor conturi în perioade de audit, generarea artificială de micro-conturi de profit şi pierdere atunci când complexitatea analizei financiare creşte în vecinătatea unui anumit cont, tranzacții virtuale şi Finanța Întunecată (a cărei origine n-o poate justifica nimeni, însă care trebuie introdusă pentru a se putea explica evoluția macroeconomică a marilor concerne).

Teoria merge şi mai departe cu speculațiile. Revenim la acea "plasă" care reprezintă Monetaria sau, daca doriți, Finanța împreună cu propria forță de Atracție. La nivel microscopic, adică la detalii infinitezimale ale conturilor analitice, orice observatoare va avea surpriza să constate că această "plasă" aparent netedă este formată din învolburări, vârtejuri, agitații, curburi neaşteptate, ea putând masca în aceste "buzunare ascunse" uneori cantități importante de Finanță, conturi sau chiar situații financiare întregi. Este destul de greu de vizualizat acest lucru şi teorii avansate încearcă să modeleze aceste fenomene, care se pare că au legătură directă atât cu evoluțiile neaşteptate la bursă, cu "volatilizarea" neaşteptată a unor importante sume de bani, sau "apariția" din senin a unor sume importante acolo unde te aştepți mai puțin. Este foarte uşor să cazi în obscurantism când realizezi că aceste fenomene sunt relativ frecvente şi pare infinit mai uşor să-ți tot spui "Mama noastră" sau alți psalmi din Sfânta Scriptologie, decât să încerci să înțelegi sau măcar să intuieşti despre ce ar fi vorba.

(va urma)

"Stimată Doamnă N'guen,

Suntem nevoite să vă returnăm manuscrisul celui de-al doilea episod din foiletonul "Bani, Finanță, Monetarie – discuții pe înțelesul tuturor", deoarece cele cinci referente au constatat că nu poate fi publicat în Minutul Financiar. Obiecțiile referentelor sunt următoarele:

1. Aluziile la procreație chiar nu-şi au rostul într-un studiu care se concentrează asupra aspectelor fundamentale ale Finanței şi Monetariei.

2. Studiul păcătuieşte printr-o atitudine manifest antireligioasă. Vă atragem atenția că 98,97 % din cititoarele noastre sunt profund credincioase.

3. Modul în care vă referiți la câinii comunitari poate surprinde neplăcut cititoarele.

4. Referirea la bărbați, de asemenea…”

Arunc într-un colț al desktop-ului scrisoarea primită, fără s-o citesc până la capăt, promițându-mi să mă ocup de ea după ce-mi trec nervii. Consult două-trei conturi şi-mi mai revin, am mai câştigat câteva milioane în ultimele trei ore de tranzacții. Poate că ar fi timpul să mai trec pe la Azilul de bărbați; în curând împlinesc nouăzeci şi şase de ani şi se cam termină cu genul acesta de distracții. Da, voi merge negreşit, după ce voi angaja o bonă să stea o noapte cu Larissa şi voi goli una sau două sticle de şampanie.

Şi nu mă voi descuraja. Fata mea trebuie să reuşească în viață. Ea trebuie să fie deasupra bigotelor din jurul ei. Poate că Larissa va afla mai mult despre originea banilor, despre numărul lor în lume, despre cum dispar din senin dintr-un cont şi se materializează din senin în altul. Despre cine este Aceea care comandă toată această Finanțărie complicată şi imposibil de înțeles.

Şi nici n-o aud cum se furişează în casă. Dar o văd cum se aşează gravă lângă mine.

“Mamă, Cecilia zice că pe noi ne-au făcut bărbații.”

“Prostii, Larissa.”

“Mamă, dar cum se fac copilele?”

“Ți-am mai spus. Când o femeie vrea să aibă o copilă, i se umflă burta şi, după nouă luni, merge la doctoriță, care o operează şi-i scoate copila din burtă.”

“Dar cine i-a băgat în burtă bani ca să facă o copilă?”

“Nu i-a băgat nimeni nici un ban în burtă. Copila creşte singură, cu mâncarea din banii mamei.”

“Mamă, Cecilia spune că femeile se culcă cu nişte bărbați înainte să le crească burta. Cu bărbați ca nenea-Gogu-de-la-subsol sau Pişta gunoierul.”

“Fii serioasă”, îi spun neglijentă. “Ăia chiar nu pot face copii.”

Mi-a luat-o gura pe dinainte. Mă prefac absorbită şi redeschid scrisoarea de la editură.

“Două din cele cinci referente au găsit de cuviință să se autosesizeze în privința activității Dvs. financiare. Suntem convinse că este doar un audit de rutină şi ca nu vi se va întâmpla nimic rău, însă considerăm că este de datoria noastră, în spiritul transparenței care ne-a caracterizat întotdeauna, să vă punem în gardă…”

“Mama, dar bărbații de la Azilul de bărbați?”

“Ce-i cu ei?”

Nu vreau să continui discuția asta. Nu vreau nici să mai citesc scrisoarea de la redacție. Vreau să… Deschid conturile pe care le-am vizualizat adineauri. Nici o schimbare.

“Cecilia zice că bărbații aceia…”

“Taci.”

Nervoasă, încep să scriu un anunț. “Angajez bonă diseară şi la noapte între orele 20:00 – 09:00.” apoi ataşez coordonatele mele complete.

“Cecilia zice că bărbații…”

“Taci. Ajunge.”

Cel care mi-a facut-o pe Larissa. *După*. Brunet, cu ochii lăcrimoşi, mirosea a mosc. L-am îmbătat şi l-am internat. Uşor. *Prea uşor*.

“…Zice că bărbații au făcut banii.”

Mai consult conturile şi fac ochii mari. Milioanele câştigate în ultimele ore s-au evaporat. O privesc pe Larissa: mă enervează cu obsesia asta timpurie pentru bărbați. Dar poate că ea… va înțelege…

Nu se poate, unde se tot evaporă banii ăştia?

Mi se pare iarăşi că văd nişte CZN-uri pe ecran. Alung spaima, concentrându-mă. Ca o adevărată femeie de Contabilitate.

Îmi trece prin minte despre ce vroiam să-i povestesc Larissei în lecția următoare: Principiile Contabilității Cuantice. Principiul Unu, sau Principiul Controlului Financiar: nu există decât ceea ce poate fi controlat sau auditat; nu se pot efectua niciun fel de previziuni despre situația unui sistem financiar înainte de a-l investiga. Principiul Doi, Principiul Incertitudinii şi Necunoştinței de Cauză: chiar în condițiile în care s-au efectuat toate controalele sau auditurile necesare stabilirii cu exactitate maximă a situației unui sistem financiar, la scurt timp după aceasta, sistemul evoluează spre starea de nedeterminism maximal. Formulare echivalentă: atunci când se perseverează cu măsurătorile pentru creşterea preciziei de evaluare a unui parametru financiar (sold, balanță, casă), în mod automat parametrul complementar (credit, impozit, depozit) capătă nedeterminarea maximă. Şi mai este şi Principiul Sancțiunii Maximale: orice sistem evoluează în aşa fel încât, la orice control, sancțiunile pe care organele sau organismele abilitate le aplică responsabilului financiar să fie maximă. Principiul acesta este inevitabil: unele dintre noi – cele religioase – spun că este creație a Satanului. Imaginați-vă. Mii de Directoare economice doborâte în floarea vârstei, aruncate în ghearele depresiei şi obezității ireversibile.

Larissa turuie şi ştiu că de data aceasta n-o voi putea opri. Chiar dacă sunt nervoasă, chiar dacă spune prostii, chiar dacă pot lua amendă dacă o aude cineva pe stradă spunând aşa ceva.

“Zice că la început n-au fost bani, numai fiinţe şi obiecte nefinanţabile. Pe atunci trăiau şi bărbaţi şi femei în libertate. Bărbaţii le ajutau pe femei să facă copii, iar pe urmă femeile aveau grijă de copiii lor. Bărbaţii fabricau obiecte sau hrană şi o schimbau cu alte obiecte sau altă hrană. Şi, pentru că la un moment dat le era greu să găsească ceva de schimbat în momentul când vroiau să ofere ceva la schimb, au inventat banii, care spuneau cât valorează ceea ce tocmai au schimbat. Pe urmă, bărbaţii au fabricat din ce în ce mai multe obiecte, pe urma au făcut maşini, şi totul se vindea şi se cumpăra pe bani. Pe urmă oamenii au făcut maşini automate, pe urmă automate care fabricau alte automate, până când n-a mai fost nevoie ca oamenii să facă nimic, decât să numere şi să contabilizeze banii. Iar la asta femeile erau mult mai pricepute decât bărbaţii, aşa că femeile i-au închis pe bărbaţi la Azil şi acum îi folosesc doar pentru…”

Era – totuşi – prea mult.

“Încetează! Destul!”, am strigat. Larissa s-a cutremurat toată. I-au dat lacrimile, dar a continuat:

“Cecilia spune că există nişte bărbaţi ascunşi undeva şi că ei pilotează CZN-urile.”

“Larissa, mă doare capul. Te rog, încetează.”

CONTURI BLOCATE mă anunţă calculatoarea ori de câte ori mai vreau să-mi accesez vreunul.

Larissa plânge.

Calculatoarea mă anunţă că mi se va trimite o bonă. Anulez comanda. *Sunt falită.*

“Mamă… suspină Larissa… şi mai ştiu ceva…”

“…Pe noi două tot un bărbat ne-a făcut. Nu existăm decât în calculatoarea lui. Adică, suntem bani, aşa cum spui tu… Banii iubitei acelui bărbat, pentru că ea a cumpărat calculatoarea. El n-avea de unde. Este sărac lipit.”

“Destul.”

Cristian M. Teodorescu

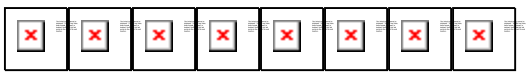

2 Comments »

- ***kyodnb*** *said:*

Chiar interesanta ideea povestirii si desi plina de detalii (necesare) care-mi amintesc de facultate (cih!) are ce-i trebuie sa te impulsioneze sa o duci la capat. Bine construit si gandit si finalul. Nu ma asteptam in niciun caz la o asemenea imagine. Thumb Up, din partea mea

28 June 2009 at 9:51 pm

- ***Mircea Coman*** *said:*

E una din cele mai bune povestiri pe care le-am citit în ultima vreme.

12 July 2009 at 2:08 pm

Leave your response!

Add your comment below, or trackback from your own site. You can also subscribe to these comments via RSS.

Be nice. Keep it clean. Stay on topic. No spam.

Name (required)

Mail (will not be published) (required)

Website (optional)

You can use these tags:
<a href="" title=""> <abbr title=""> <acronym title=""> <b> <blockquote cite=""> <cite> <code> <del datetime=""> <i> <q cite=""> <strike>

This is a Gravatar-enabled weblog. To get your own globally-recognized-avatar, please register at Gravatar.

Submit Comment

CAPTCHA Code

Articole SRSFF (RSS)

Comentarii (RSS)

sondaj

Cum consideraţi gestul SRSFF de a oferi gratuit, la lansare, volumul "Alte ţărmuri"?

- Un gest de generozitate pentru sefeul românesc (78%, 112 Votes)
- Un gest frumos, dar inutil într-o lume mercantilă (13%, 18 Votes)
- O excentricitate marca SRSFF (6%, 8 Votes)
- Un gest de prost gust, sper sa nu se mai repete (3%, 5 Votes)

Total Voters: **143**

Vote

Loading ...

- Polls Archive

arhiva

rubrici

- Autor X (1)
- Contra-editorial (3)
- Cronici (36)
- Editorial (44)
- Eveniment (16)
- Fandom (60)
- Mapamond (27)
- Profil (9)
- ProspectArt (12)
- Proză (44)
- Surfer (42)

calendar

June 2010

« May

June 2010

0 1 2 3

4 5 6 7 8 9 0

1 2 3 4 5 6 7

8 9 0

SRSFF recomandă: de ascultat

-

Exploratorii lumii de mâine - realizator: Ştefan Ghidoveanu - În a doua şi a patra sâmbătă din fiecare lună, de la ora 13:15

SRSFF recomandă: de citit

-

În fiecare vineri - Rubrica de science-fiction şi fantasy

SRSFF recomandă: reviste online şi site-uri

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

edituri & librării recomandate de SRSFF

-
-
-
-
-

bloguri recomandate

- Bebe şi Voicu
- Biblioteca Babel
- Blog de cărţi
- Blogul editurii Nemira
- Blogul lui Feri
- Capricornk13
- Colierul de perle al bunicii
- Cu musca la arat
- Culturalsflearnings
- Cum vă place
- Horia Gârbea
- Horia Nicola Ursu
- SciFiBlog
- Ştefana Czeller
- Stil, substantiv
- Ţesătorul

etichete

Ştefana Czeller Ştefan Ghidoveanu Alexandru Ungureanu Alex Popescu Ana Antonescu Angelo Mitchievici Antuza Genescu Balin Feri Cătălin Sturza Cornel Secu Costel Babos Cristian M. Teodorescu Cristian Tamaş Cristian Tudor Popescu Daniel Dociu Danuţ Ungureanu Dario Pecarov Diana Alzner Doina Hanu Dragoş C. Butuzea Dragoş Jieanu Dumitru Cl. Stătescu Gheorghe Rogoz Gregory Benford Helion Horia Gârbea Ion Hobana Laura Sorin Lino Aldani Liviu Radu Luciana Grosu Mihai Dan Pavelescu Mihai Iovănel Mircea Opriţă Mugur Cornilă Paul Cernat ProspectArt Proză Rudi Kvala science-fiction Sebastian A. Corn Silviu Genescu Sorin Camner tehnici literare Victor Martin

You need to log in to vote

The blog owner requires users to be logged in to be able to vote for this post.

Alternatively, if you do not have an account yet you can create one here.

Powered by Vote It Up

cele mai recente articole

- Stil, substantiv (9. Tratează-te de adjectivită!)
- ProspectArt – vineri 25 iunie
- Dragoş Jieanu la SRSFF
- Bo – Gheorghe Rogoz
- Autodafé la ProspectArt

Cele mai comentate articole

- Aşteptările cititorului (amator) de science-fiction
- Anglomania salvează România
- Omohom - Cristian Tudor Popescu
- Cormac McCarthy-Drumul
- Bicicleta, maşina de speriat scriitori

comentarii recente

- Aspoiu on Seniorii imaginaţiei
- Dorian on Seniorii imaginaţiei
- Victor MARTIN on Nautilus – iunie
- Flavian Petraru on Brandon Sanderson – Elantris
- Kvala on Πανγαια

Powered by WordPress | Log in | Entries (RSS) | Comments (RSS) | Arthemia theme by Michael Jubel | Distributed by eBlog Templates